

δίως φρικίαισιν ψυχράν, καταλαβοῦσαν ὄλον μου τὸ σῶμα, συνοδευομένην ὑπὸ αἰσθήματος ἀπεριγράπτου φόβου προξενηθέντος ἀγνοῶ πῶς.

Οὐδὲν ἤκουσα, οὐδὲν εἶδον καὶ ἠσθανόμην ὅτι παρεκινούμην νὰ ὀρμήσω καὶ ριφθῶ εἰς τῆς μητρός μου τὴν ἀγκάλην, ζητῶν καταφύγιον ἀπὸ ἀοράτου κινδύνου. Ὑφίστατο καὶ αὕτη ὁμοίως συγκινήσεις καὶ μ' ἔσφιγξε εἰς τὸ στῆθός της μετὰ βαθέως στεναγμοῦ, φιλήσασα τὸ μέτωπόν μου τρυφερῶς. Εἶτα βιαίως ἐλευθεροῦσά με ἤρπαξεν *σιλτέν*, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν μικρῶν κοιμωμένων ἀκόμῃ ἐπὶ τὴν πυράν.

Εἶτα ἐπιστρέφων εἰς τὸν *σοφᾶν* καὶ πάλιν ἐναγκαλιζομένη με με ἠρώτησε μετὰ τρεμούσης φωνῆς, « τί ἦτο αὐτό; »

Οὐδεὶς ἀπήντησεν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἠκούσθη διαπεραστικὴ κραυγὴ, παρακολουθηθεῖσα ὑπὸ ἐκπυροσφοκροτήσεως, ἣν ἐπηκολούθησεν ἄλλη καὶ ταύτην ἄλλη εἶτα διηνεκῆς πυροβολισμὸς ἀνάμικτος με ξιφισμοῦς, κραυγὰς ἀπειλητικὰς, κραυγὰς ἀπελπισίας καὶ ἀπεριγράπτου ὀχλοβοῆς, ἥτις ἐξήγγελεν ὅτι οἱ περιβόητοι καὶ ἐπίφοβοι *βασιβοζοῦκοι* εἶχον προσβάλλει τὴν πόλιν καὶ ἀρχίσει τὸ ἔργον αὐτῶν τῆς λεηλασίας καὶ κρεουργίας.

Ἡ βοὴ ἐπλησίαζεν ἐγγύτερον καὶ ἐγγύτερον ἠκούετο, ἕως οὗ ἐπὶ τέλους ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἐξεβιάσθη καὶ σῶμα ἐνόπλων ἐφώρμησεν ἐναντίον ἡμῶν.

Ἀμυδροτάτην μόνον ἀνάμνησιν τῆς ὄψεως τῶν εισβολέων ἔχω· εἶδον τὰ ὄπλα των ἀστράπτοντα εἰς τὸ φῶς τῆς ἐστίας, τὰς ἀγρίας των μορφὰς, καὶ τὴν πολεμίαν των στάσιν καθ' ἣν στιγμὴν εισώρμουν. Εἶτα τὰ πάντα ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῶν βλεμμάτων μου.

Εἶχον λιποθυμήσει· οὐδὲν πλειότερον ἐνθυμοῦμαι μέχρις ὅτου βραδύτερον ἀναλαβὼν τὰς αἰσθήσεις μου εὐρέθην κείμενος ἀπέναντι τῆς καταπιπτούσης πυρᾶς τῆς πίτυος ἀγνοῶν κὰν πῶς εὐρέθην ἐκεῖ.

Ἐν ὑπῆρχε λαμπτήρ εἰς τὸ δωμάτιον· ἀλλὰ τὸ φῶς τῆς ἡ-